

Tukaj imaš ponovno tri besede, iz katerih je, vzeto v naravnem smislu, lahko razbrati kaj pravzaprav pomenijo v njihovem resničnem pomenu.

Zdravje pomeni naravno stanje vašega vegetativnega življenja, ko vsi organi izpolnjujejo svoje funkcije, kakor bi morali ter vas s tem ne ovirajo v vsakdanjem življenju, pri vašem duhovnem razvoju in materialnih opravilih.

Zdravje, resnično zdravje, je v telesu takrat, ko se človek ne zaveda premikanja in delovanja svojih organov. Ko pride do motenj v delovanju, takrat eden ali več prizadetih organov deluje v nasprotnem smislu. To vam povzroča neugodje ali bolečino, duša postane žalostna, ker se počuti prikrajšana v svoji dejavnosti v telesu, in iz tega neugodja in trpljenja se razvije to, kar imenujete bolezen.

Če se takšno stanje slabša ter celo več organov zavrača delovanje ali jih v njihovem delovanju motijo prizadeti organi, se to neugodje razširi, s tem je moten celoten življenjski proces in s prenehanjem vnosa nove življenjske energije in izločanja odpadkov – pride končno do zastoja celotnega stroja, kar imenujete smrt.

S tem pride do razkroja posameznega v celoti sestavljenega telesa v njegove prvotne sestavne dele. Toda duša, ki se je znebila svojega ovoja, se mora ozreti po drugem oblačilu, drugem telesu, ker je prejšnje postalo popolnoma neuporabno.

Navidezno telesno življenje je prenehalo; prične se duhovno, ki s svojimi nivoji in stopnjami sledi potegu navzgor ali navzdol v skladu z željo duše. To je novo duhovno življenje, kjer so telesne funkcije nadomeščene s funkcijami duhovnega življenja, ki se razvija samo od sebe in doseže popolnost.

To je potek življenja v onostranstvu. Da bi pa bil ta potek olajšan in omiljen, mora vsakdo stremeti za ohranjanje zdravja duše, kolikor je to mogoče, skupaj z zdravjem telesa na materialni zemlji.

Kajti, kakor zdravje vsebuje in pospešuje dobrobit telesa, po drugi stani zdravje duše vsebuje zdravje telesa, ko duhovne funkcije duše ne motijo oblaki in kalnost poželenj.

Kjer človeški duh redno lahko uveljavi svoj vpliv na dušo, je telo zdravo. Prav zares, tako v celoti kot tudi v posameznih delih bo notranja lepota duše našla ustrezen izraz v svojih oblikah, kakor je to običajno s človeškim obrazom, kjer se neprostovoljno odražajo vsa človekova nagnjenja, pregrehe in poželenja. Samo vi ne morete brati ta jezik valujočih in oglatih linij, ki razkrivajo na vsakem obrazu stanje njegove duše, sicer bi videli v tem resničnem zrcalu veliko stvari, ki bi vas namesto privlačile k mnogim ljudem, od njih odbijale.

V Moji modrosti nisem dovolil, da bi bila ta skrivnost fiziognomije vsem razkrita, kakor si to domišlja Moj dragi Lavater. Zakaj z jasnim prebiranjem značaja vsakega človeka na njegovem lastnem obličju bi bil mnogim ljudem otežen napredek k duhovnemu poboljšanju, v mnogih primerih pa celo nemogoč.

In tako dovoljujem, da se pod pretvezo laskanja in prilizovanja ali naučenega

vljudnega in olikanega vedenja, celo hudič pridruži skupini dobrih, ne da bi ti o njem imeli najmanjše slutnje. Na ta način v družabnem okolju beseda ne zapre poti najbolj pokvarjenim bitjem, da bi le-ta postopoma postala nekaj boljšega, kar pa bi bilo nemogoče, če bi vsak lahko takoj ocenil svojega bližnjega iz njegovega obličja. Kajti takrat bi se zagotovo vsakdo izogibal zlobnemu, in sam zlobnež bi bil omejen na druženje z njemu podobnimi ali pa bi bil celo osamljen brez možnosti sporazumevanja; in to bi ga naredilo celo za slabšega, kakor je bil pred tem.

Ne pozabite, v onostranstvu je drugače; tam vsak duh prepozna drugega na prvi pogled in se lahko na ta način izogne tistemu, kar je slabo, in se pridruži tistemu, kar je njemu enako ali boljše; od tod izvira velika težava, da bi se nekdo tam poboljšal, ker tam naprej pride prepoznanje, medtem ko tukaj na zemlji pretvarjanje.

Potemtakem, otroci Moji, si prizadevajte, da boste imeli nepokvarjeno dušo, ne upirajte se vplivu duha; upirajte se vsemu, kar bi lahko omadeževalo vašo dušo in mogoče celo zapustilo zoprn vtis na vašem obrazu.

Bodite prepičani, da ti vtisi poželenj na vašem obrazu, na vaši postavi, kot na primer v gibih rok in celega telesa ali celo v skrivnostni svetlobi, ki jo oddaja vaše oko in ki je za vas nerazložljiva, niso pod vašim nadzorom. Tam nobeno prikrivanje misli, in če bi jih še tako skrivali ali z drugimi besedami zastrli, ne bo nič koristilo. Ne morete prikriti vtisa zlega ali neprijetnega pogleda, ki se sooči s čistim očesom nedolžnosti, katerega se neprijetno dotakne in opozori njegovo dušo, da se umakne, medtem ko izza bogato okrašenih besed in uglajenega vedenja preži kača izdaje.

Torej negujte zdravje vaše duše, da bi se lahko vaše oči srečale s komerkoli svobodno in brez krivde.

Bodite prepričani - nič, kar je duhovno velikega v človeku, ne kaže bolj svojega žlahtnega izvora in svoje plemenitosti, kar je podedovano od Mene, kakor čutno oko, s pogledom, polnim miline, nežnosti in ljubezni!

V očesu se zunanje zrcali vsa materialna narava; iz očesa pa sije celotni duhovni svet, od najvišjih nebes do najnižjega pekla.

Dokler nosite Mojo besedo v srcu, dokler se držite Mene in ne sveta, bo vaša duša bolj zdrava, postajala bo celo vedno bolj zdrava. To stanje zdravja bo še celo naraslo v tej meri, da bo telo, ki je zdravo v njegovih prejšnjih okoliščinah, sedaj le ovira napredovanju vaše duše in duša, poduhovljena z Mojim naukom, Mojo besedo in Mojo milostjo ne bo več potrebovala materialne ovojnice, temveč duhovno.

Brž, ko bo nekoč to stanje doseženo, vam bom Jaz odvzel breme, ki ste ga vlekli naokrog med vašim zemeljskim življenjem in ga zamenjal z eteričnim telesom, ki bo napravilo vašo notranjost še bolj očevidno in bo popolnoma prevzelo ustrezno obliko vašega notranjega jaza.

Zatorej postanite duhovno lepi in boste v onostranstvu imeli enako duhovno oblačilo, ki bo ustrezalo vaši mladostni in nepokvarljivi lepoti vašega duha, in ki se bo v lepoti, žlahnosti in prozornosti večno večal.

Kakor je bolezen telesa motnja v delovanju njegovih organov, je ne živeti po Moji ljubezni in Mojemu nauku motnja v delovanju duše. Ta je odvrnjena od njene prave poti s posvetnimi željami ali poželenji duše, kot so sovraštvo, jeza, sla po oblasti in tako dalje, in živi hlinjeno življenje, ne pa resnično življenje v duši. Živi za poželenja svojih materialnih delov telesa, ter na ta način končno postane sama materialna, izgubi izpred oči vso svojo lastno poklicanost in tako ne uspe izpolniti svoje dolžnosti in poslanstva na tej zemeljski kroglji, ki je mišljena kot šola preizkušenj, kjer naj se najprej nauči obvladovati svoja poželenja in jih kasneje popolnoma izbrisati, da bi lahko prispela v Moje duhovne sfere ali področja, kot duhovno čista niansa.

Namesto da bi stremela po duhovnem zdravju, ima zemljiska duša rajši duhovno nezdravje. Namesto da bi si prizadevala izločati slabo in vsrkavati dobro, novo življenje, dela ravno obratno. Namesto da bi šla v življenje, gre preko bolezni v smrt! Že v času telesnega življenja, namesto da bi telo uporabljala za lastne namene z njegovim poduhovljanjem, izgubi vso plemenitost, ki sem ji jo dal kot obrestovalno vlogo, utelešeno v njej sami, ter zapravi to, kar pripada duši in duhu, in postane le telo, ali z drugimi besedami naredi duhovni samomor!

Ko vsa sredstva, ki bi takšno dušo osvobodila njenih fizičnih vezi, propadejo, sem Jaz prisiljen razkrojiti to pokrivalo, v katero se je duša sama zakopala.

Vrsto pokrivala, ki ga bo imela na drugem svetu in kako bo le - to izgledalo, si lahko sami predstavljate. Zagotovo ne bo imela svetlobno oblačilo, ker duša že na tej zemlji ni prijateljevala s svetlobo, ampak je bila prijateljica nasprotnega, prijateljica materialnosti in teme. Tukaj imate te tri besede koz napotek in opozorilo vam in vsem, ki jih bodo kdajkoli brali.

Naj vsi dobro premislijo, kaj počno in po kateri poti hodijo! Moji zakoni materialnega in duhovnega sveta so nespremenljivi, in duhovna utežna mera ustreza materialni meri, in kar je Moj Pavel rekel, drži: »Kakor drevo pade, tako obleži!« Pazite da ne padete tako kot neuporaben, na pol gnil les, ampak kot brsteče veje in poganjki k boljšemu in čudovitejšemu življenju!

Suho deblo, potem ko pade, leži brez življenja in negibno. Nima mladih poganjkov in ne vsebuje nobenega živega sestavnega dela ali elementa, ki bi ga priganjal k nadaljnemu življenju. Razkraja se in razpade in preide v druge oblike in elemente, ki v kratkem času na sebi izgubijo vsako sled o svoji prejšnji obliki kot deli drevesa.

Ni pa tako z zelenimi vejami in poganjki. Ko padejo na vlažno zemljo, ki vsebujejo še vsaj nekaj hranilnih snovi, zlahka poženejo korenine v plodno prst, se začnejo dvigati,

se počutijo udobno v svojem novem obstoju, poženejo listje, cvetove in sadeže, in kakršna je prst, takšen je pridelek.

Plemeniti deli vej skupaj z plemenitimi elementi zemlje preoblikujejo odpadle poganjke v lepšo žlahtnejšo vrsto in jih vodijo korak bližje k njihovemu namenu.

Tako se tudi vi Moji otroci, prizadevajte, da postanete resnično duhovno zdravi, da izbrišete vso rjo duhovne bolezni in ko končno tudi vi potrebujete boljši ovoj, kot je bilo doslej vaše telo, padite kot živi in sveži poganjki v Mojo duhovno prst polno življenja, kjer je ljubezen gnojilo, ponižnost in ljubezen do bližnjega pa prst. Tam iztegnite roke kot korenine v prsti po gnojilu. Tam se pustite požlahtniti, da bo iz tukaj posejanega smena, tam zrastle veličastna veja, s še bolj plemenitimi in duhovnimi sadeži, zahvaljujoč novi prsti. Na ta način boste z svojimi dejanji in vašo ljubeznijo do Mene, z vašimi vedno bolj in bolj požlahtnenimi sadeži, nenehno zagotavljali vedno bolj veličastne in bolj žlahtne sadeže, vedno več duhovnih proizvodov, ki vas bodo približali Njemu, ki vas je že tako pogosto nahranil z duhovnimi sadeži iz drugega sveta in vam dal za vašo žejno dušo požirek vode večnega življenja.

Dobro si zapomnite, da kakršnakoli že je oblika, v kateri vam dajem duhovno hrano, je vedno Moja skrb edino ta, da boste kot zdrave duše vzgojeni v večno življenje in ne, obremenjeno z boleznijo, v smrt.

To z mojim očetovskim blagoslovom za vas Moji otroci (za to jutro) - Od vašega dobrega Očeta! Amen.

[Gottfried Mayerhofer](#)